

Opis kraja

S predstavitevjo kraja želimo doseči, da naj bi naslovnik izvedel nekaj dejstev in zanimivosti o le-tem.

Preden začnemo opisovati določen kraj, se moramo najprej vprašati, s kakšnega stališča bomo gledali nanj, o čem bomo govorili, kaj bomo postavili v odspredje, moramo pa tudi znati izločiti tisto najpomembnejše, kar želimo v določenem trenutku predstaviti naslovníku. Zelo pomemben je vidik, s katerega pristopimo k celotni stvari; če nas kraj zanima zgodovinsko, bo opis nedvomno drugačen kot pa če nanj gledamo iz geografskega, sociološkega, etnografskega, geološkega, čustvenega in še marsikaterega drugega stališča.

Pri opisovanju naletimo na dva osnovna tipa predstavitev: objektivno in subjektivno, ki se seveda zelo razlikujeta med seboj po raznih značilnostih.

Objektivna predstavitev

Objektivna predstavitev vsebuje veliko podatkov, ki so navadno točni in natančni. Pri taki predstavitvi kraja se pojavlja opisovanje le-tega neodvisno od avtorjevih občutkov in interesov. Gre torej za pravi **opis**, saj se ponavadi navajajo le gola dejstva kot so:

- nadmorska višina,
- lega,
- oblika,
- število prebivalstva in njegova dejavnost,
- upravni status,
- pomembnejše zgradbe,
- kulturno-umetnostne znamenitosti

Prav tako pa ta veja predstavitve lahko zavzema pripoved o zgodovini kraja ter pomembnejših dogodkih in osebah v preteklosti. Pravkar omenjen tip besedila bova predstavila, na primeru naše prestolnice:

Ljubljana je od 26.6.1991 prestolnica republike Slovenije. Leži v ljubljanski kotlini, na prehodu med ljubljanskim barjem na jugu in ljubljanskih poljem na severu. Leži le 20 kilometrov zahodno od geodetsko izmerjenega geometrijskega središča Slovenije. Ima nadmorsko višino 298 metrov ter 267 008 prebivalcev, ki so predvsem zaposleni v gospodarstvu.

Začetki Ljubljane segajo že v 2. tisočletje pr. n. št., ko se je na območju današnje Ljubljane razvila koliščarska kultura. Kasneje so na to ozemlje prišli Rimljani, ter ji nadeli ime Emona, v 12. stoletju pa se prvič omeni beseda Laibach, kar je nemško ime za Ljubljano.

Za Ljubljano je značilno, da se prepletajo najrazličnejše kulture, kar se predvsem kaže v gradnji oziroma arhitekturi najrazličnejših hiš ter cerkev.

Subjektivna predstavitev

V subjektivnem besedilu si pisec prizadeva prenesti svoje lastno doživljanje nekega kraja na naslovnika, v tem primeru nas. S subjektivnim besedilom si bralec lažje ustvari lastno menenje o kraju. Za razliko od objektivnega se pri tem tipu besedil lahko uporablja umetniški jezik, torej lahko sem uvrstimo vso poezijo in osebnoizpovedno prozo, ki se dotika kakšnega kraja. Sporočevalec navadno zapiše predvsem njemu zanimive stvari, ki jih izraža v besedilu z razimi ukrasnimi pridevki, prvoosebniimi glagoli, poosebitvami in drugimi pesniškimi figurami. Lahko bi rekli da ne govorimo več o opisu, temveč že o **orisu**.

Primer subjektivne predstavitve bova, kakor tudi predtem, predstavila na Ljubljani:

Ljubljana je prečudovito mestece, ki lahko slehernemu obiskovalcu ponudi kar največ. Veselje, sreča, ljubezen, so besede, ki že od samega začetka sovpadajo v mestni duh. Kdo bi se branil romantičnega sprehoda ob srebrni reki, ki se kot nekakšna skrivnostna meglica vije skozi mesto? Ali pa razburljivega pohoda na mogočni grad, ki nad mestom kljubuje časa osti? Gotovo nihče; to in še več lahko doživi vsak, ki obiše gotovo najlepšo prestolnico sveta, mesto na sončni strani Alp. Najboljše za vsakogar, ki je željan zabave in divjih dogodivščin.